

РЕШЕНИЕ

№ 2029

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **908** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Г. Н., с адрес в [населено място], чрез адв. С. Ф. против решение №20203724 от 27.10.2021г., постановено от СРС, НО, 97 състав по нахд № 6657/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-002870/01.03.2019г., издадено от началник група към отдел Пътна полиция /ОПП/ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на основание чл.179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лева за нарушение на чл.37 ал.1 от ЗДвП.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, тъй като е постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че СРС не се е произнесъл по възраженията във въззивната жалба, че не са събрани доказателства за компетентността на административнонаказващият орган, не е установено свидетелите – свидетели на съставяне на акта ли са или свидетели на нарушението и че съдът не е взел предвид това, че наложеното наказание е прекомерно, когато надвишава

максимално допустимото в закона. Излагат се и аргументи за извършване на нарушението по непредпазливост и се прави извод, че тези деяния не се наказват съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго, с което да отмени НП.

Касаторът не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

Ответната страна не изразява становище по касационната жалба.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС и НП правилни и законосъобразни.

Предмет на касационно оспорване е решение № 20203724 от 27.10.2021г., постановено по нахд № 6657 по описа за 2019г. на СРС, НО, 97 състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 12.02.2019г., около 21.50 часа, касаторът управлявал лек автомобил „Шкода Ф.“, като се движел в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към спирка блок № 39. На кръстовището с [улица]предприел маневра ляв завой, без да пропусне идващия срещу него и движещ се направо лек автомобил „Рено Лагуна“, управляван от свидетеля В. С.. Вследствие на това настъпил удар между двете превозни средства, като св. С., опитвайки се да избегне удара, натиснал рязко спирачки и извил волана надясно, при което се отклонил и се блъснал в бордюра на тротоара от дясно на платното за движение. Дватама водачи уведомили органите на МВР и изчакали пристигането им. На място бил съставен Протокол за ПТП № 1724550 от 12.02.2019 г. от М. Т. – младши автоконтрольор при СДВР, в който са посочени видимите щети на двата автомобила. Изготвена е и скица на ПТП, а касаторът и свидетелят С. попълнили декларации.

На място е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, а въз основа на акта е издадено обжалваното НП. АУАН е връчен на касатора на 12.02.2019г., който е отразил възраженията си.

СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на атакуваното НП и че със събраните по делото доказателства се установява, че касаторът е извършил вмененото му нарушение. Решението е правилно.

Както районният съд е посочил с приложената в преписката Заповед №8121з-515/14.05.2018г., издадена от министъра на вътрешните работи се установява компетентността както на актосъставителя, така и на административно наказващия орган. В НП са посочени длъжността на органа и заповедта, с която е оправомощен, а с удостоверение от 17.09.2018г. е установено, че към момента на издаване на НП, началник на 01 група към ОПП при СДВР е била Г. Б.. С посочената заповед се установява и компетентността на актосъставителя, предвид посочената в акта длъжност и месторабота на лицето.

АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, за който е посочено, че е

присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на акта. Разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН допуска съставяне на АУАН в присъствието на свидетели, участвали при установяване на нарушението, поради което не е допуснато процесуално нарушение. Съставяне на акта в присъствието на един свидетел не е съществено нарушение, тъй като съгласно чл.40, ал.4 от ЗАНН, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. По делото не са събрани доказателства за налични свидетели очевидци на нарушението. Такива не са посочени и от касатора.

Непосочването на негативни последици от извършеното нарушение не е съществено нарушение и не води до отмяна на НП, тъй като не е елемент от състава на нарушението. Неоснователно е твърдението, че в АУАН са посочени две различни дати. Посочена е дата 12.02.2019г. като дата на съставяне на акта, дата на извършване на нарушението, дата на връчване на акта и дата на отразяване на възраженията на касатора. Ясно и точно е посочено в НП, че подлежи на обжалване в 7-ем дневен срок пред СРС.

Установява се със събраните доказателства, че касаторът при завиване наляво за навлизане в друг път макар да е бил длъжен да пропусне насрещно движещия се автомобил, управляван от свидетеля С. не е изпълнил това законово задължение. Това, че С. е управлявал с несъобразена скорост и че пътят е бил неосветен не е основание за отпадане на административно-наказателната отговорност на касатора. Водачите на МПС следва да спазват правилата за движение винаги. Непредпазливо извършените деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи /чл.7, ал.2 от ЗАНН/. За процесното нарушение не е предвидено отпадане на отговорността.

Неоснователни са и възраженията за несъответствие на наказанието с максимално допустимото в закона. В чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП е предвиден един вид наказание – „глоба“ във фиксиран размер – 200,00 лв. С оспореното НП на касатора е наложено наказание глоба в размер на 200,00 лв. , тоест в предвидения в закона размер.

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила. Възраженията са необосновани и неоснователни.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20203724 от 27.10.2021г., постановено по нахд № 6657/2019г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.